

[Himmelstrup.]

erkende, at paa visse Omraader, paa de meget begrænsede Omraader, hvorpaa det vil komme til at virke, kan det særdeles vel tænkes, at det vil faa en prisopdrivende Virkning i det mindste for nogle af de Varer, der er Tale om her. Men de Omraader er jo overordentlig beskedne. Hvis man f. Eks. tager det første, der er Tale om, tørrede Cikorierødder, hvor man foreslaar at hæve den nuværende Told af 4 Ø. pr. kg til 6 Ø. pr. kg, saa maa det sikkert erkendes, at i Prisforhandlingerne mellem Fabrikkerne og Landbruget, Dyrkerne af Cikorierødder, vil en Forhøjelse af Prisen paa de tørrede Rødder, i det mindste i første Omgang, utvivlsomt stille Dyrkerne lidt gunstigere, naar Adgangen til at indføre tørrede Cikorierødder, som jo især kommer fra Belgien, beskæres som foreslaaet her. Men man maa være klar over, at Dyrkingen af Cikorie her i Landet i 1931 kun fandt Sted paa et Areal af 400 ha, altsaa en 700—800 Tdr. Land, og at det altsaa er et ganske overordentlig begrænset Omraade, hvor det foreslaaede kan komme til at virke.

Vi har jo alle sammen hørt, at den begrænsede Import af Faar, Lam, Lamme-kød, Fjerkræ og Vildt ogsaa spiller en vis Rolle. Det kan ikke nægtes, at Importen har skabt en vis Irritation ude omkring i Landbruget, og det forekommer mig ogsaa, at der kan være noget berettiget heri, fordi Priserne ligger saa lavt, som de gør her i Landet paa alskens Kødvarer, og disse Varer fortrinsvis kommer fra Lande, som ikke har stillet sig særligt imødekommende overfor den Eksport, vi har til dem. Det kan da særdeles vel aabne Raaderum for den Betragtning, at man ikke skulde give Plads for en saadan Import. Hvorledes vil det nu virke paa Priserne? Ja, i Begyndelsen vil det sandsynligvis, f. Eks. for Faars og Lams Vedkommende, vel nok kunne drive Priserne en Smule op; men det er et Spørgsmaal, om dette ikke meget hurtigt vilde afbalanceres gennem en forøget Produktion.

Vi ved jo ogsaa, at Spørgsmaalet om en Beskyttelse af Kartoffelmel i høj Grad har været fremme, og det kan i og for sig ogsaa siges, at Kartoffelmelsproduktionen vil være en naturlig Produktion for os. Men man maa jo ikke glemme det overordentlig beskedne Omfang og den overordentlig beskedne Virkning, som en saadan Beskyttelse vil faa for Kartoffelproduktionen. Hvis alt det Kartoffelmel, der skal

bruges, udelukkende blev produceret her i Landet, vilde der dertil kun medgaa saadan noget som $\frac{1}{20}$ eller 5 pCt. af hele den danske Kartoffelavl.

Det er altsaa Omraader, hvor der ydes en ganske lille Smule, og det ses der ogsaa paa med en vis Sympati, selv om man naturligvis er klar over, at det ogsaa er forbundet med visse Farer at gennemføre saadanne Bestemmelser. Thi det kan ikke nægtes, at et meget vigtigt Argument, som vi har haft i vore Forhandlinger udadtil, naar det gjaldt om at aabne udenlandske Markeder for vore Landbrugsprodukter, har været Henvisningen til, at vi havde et ubeskyttet Landbrug. Paastanden om dette ubeskyttede Landbrug vil jo være brudt i det Øjeblik, man gaar til Beskyttelses-satser som dem, der her er Tale om. Men, som sagt, det er Spørgsmaal, som har en vis Interesse, og som vi kan tale om. Jeg mener dog, man maa være absolut paa det rene med, at nogen nævneværdig Virkning kan noget saadant ikke faa, og det er min Overbevisning, at sammenholder man de Fordele, som vil være forbundet hermed, med de Vanskeligheder, som i øvrigt vil fremkomme for Landbruget i Form af dyrere Livsvilkaar gennem højere Priser paa andre af de Varer, som den store Del af Toldlovsforslaget omhandler, er det en Handel, som ikke kan betale sig for Landbruget.

Dette Forslag indeholder jo meget betydelige Forhøjelser af de bestaaende Toldsatser. Et løseligt Skøn giver mig det Indtryk, at henimod $\frac{1}{3}$ af samtlige den danske Toldlovs Beskyttelsespositioner vil kunne komme under Paavirkning i opadgaaende Retning gennem de Forhøjelser, der er Tale om her. Dersom jeg ser paa Enkelt-heder — det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var inde paa enkelte Ting —, maa jeg først slaa fast, at hvis man sondrer Varerne i Luksusvarer og almindelige Forbrugsvarer, kan det naturligvis siges, at der ogsaa her er Tale om Toldforhøjelser paa Luksusvarer; men den aldeles overvejende Del af Bestemmelserne angaar almindelige Livsfornødenheder og Hjælpestoffer i forskellige Erhvervsvirksomheder, som det efter vor Opfattelse under de nuværende Forhold ikke vil være klogt eller rigtigt at paalægge en saadan Forhøjelse.

Hvis man f. Eks. ser paa den foreslaaede Forhøjelse af Fodtøjstolden, vil man finde, at det næsten er en Tredobling af den nu bestaaende Toldsatser for almindeligt Læderfodtøj, som naturligvis er det, der interesserer os mest i denne Forbindelse.